

зерно і
одна по одній
полізли в
торбу ласувати.
Коли їх там
зібралось
чимало, кіт
смикнув за
шворку
і зашморгнув
торбу. Потім з
торбою на
плечі
почимчикував

прямо до королівського палацу.

Увійшов кіт до короля, уклонився
низенько й сказав:

– Мій господар, маркіз Карабас, передає
вашій величності найщиріший уклін і
посилає вам ось цих куріпок.

Король дивом здивувався, побачивши
розкішних жирних куріпок, з радощів аж
нестямився і наказав насипати котові в
торбу золота зі скарбниці.

Коли кіт приніс золото, молодший син
мельника зрадив з такого багатства, хоч і
не втямив до ладу, звідкіль воно взялося.

Другого дня кіт, гарненько взувшись, знову пішов
на полювання і приніс королю багату здобич.

Так він ходив день у день і щодня приносив
додому золото.

